Pictura cu crin

Si as dori sã te pastrez
In clipa aceasta de stralucire
Ca pe-o floare, care se daruie singura
Unei picturi cu sfânt.
(Vezi arhanghelul cu crinul în mâna.)
Sigur, eu nu sint sfintul!
Dar îmi place imaginea si o pastrez.
Azi-noapte am ascultat spovedaniile complete
(Volumul II sau I?)
Legate în piele, oricum.

Cum se mai aduna si viata noastra!
Ca un film de desene-animate,
Fãcut din cuvinte scrise.
Ce nevoie avem de aceste priviri în urma
Si toate aceste intimplari
Mai mult sau mai putin necesare,
Pe care, pânã la urma,
Sintem tentati sã le credem chiar fericite?
Sint insasi viata noastra cu gust amar
Care tinjeste dupa o lacrima de cainta,
Ca sã-l mai dilueze.

Ai trecut ca o umbra prin toate aceste incaperi
Ale castelului tau
(Nu din Spania, desigur!)
Si nu te-a intinat nimic
Nu te-a atins nici o arma din panoplia
Ghiftuita de spade, din sala armelor.
E nemaipomenit cum frumusetea ta stie sã se apere
Si chiar daca nu mi-ai fi spus o vorba
Pentru mine ai fi fost mai limpede
Decât primul meu gând de dimineata.

Azi-noapte am fost mai epici -
Si cuvintele tale
Le-am vãzut strecurindu-se
Prin fereastra intredeschisa,
Prefacindu-se în fulgi,
Pentru neintinarea orasului.